

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

24 januari 2001

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Jan Loones,
Jacky Maes en Didier Ramoudt en mevrouw Trees Merckx-Van Goey –
betreffende de toegankelijkheid van de toeristische sector voor personen met een handicap**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Cis Schepens**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys,
Eddy Schuermans, Johan Weyts ;

de heren Jacques Laverge, Didier Ramoudt, Cis Schepens,
Jul Van Aperen ;

de heren Mathieu Boutsen, Roland Van Goethem, Frans
Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

de heer Jos Stassen ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Koen Helsen,
André Moreau ;

de heren Jean Geraerts, Jan Penris, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Leo Peeters ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer Jan Loones.

Zie :

398 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op donderdag 18 januari 2001 het voorstel van resolutie besproken.

I. Toelichting door de indieners

Namens de indieners licht mevrouw De Martelaer het voorstel van resolutie toe.

Mevrouw De Martelaer merkt op dat mensen met een handicap ook recht hebben op vakantie en verwijst hiervoor naar de beleidsbrief van minister Landuyt. In de praktijk is het voor gehandicapten echter niet zo eenvoudig om dit recht ook uit te oefenen. Volgens de spreker kunnen gehandicapten voor hun vakanties vooral een beroep doen op ziekenorganisaties en social profit-verenigingen. Voor hen is het organiseren van vakanties voor gehandicapten slechts een deelaspect van hun werking. Hun aanbod is bovendien sterk gericht op groepsreizen en veel minder op individuele reizen.

Volgens de spreker is dit typerend voor de neiging om initiatieven rond vakantiewerking voor gehandicapten bij het sociaal toerisme onder te brengen. Er zijn echter veel gehandicapten die over voldoende financiële middelen beschikken om zelfstandig op reis te gaan. De reisbrochures van touroperators vermelden echter slechts zelden of bepaalde verblijfsaccomodaties ook toegankelijk zijn voor fysiek of mentaal gehandicapten.

Allerlei organisaties en belangengroepen leveren belangrijke inspanningen om hierover informatie te verzamelen, maar vaak gebeurt dit in het kader van occasionele of tijdelijke projecten. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) erkent een aantal organisaties die hierrond bezig zijn. Sommige organisaties hebben op dit vlak een zekere knowhow opgebouwd en bemiddelen ook bij touroperators of hoteluitbaters om inspanningen te doen voor gehandicapten. Het spijtige is dat deze informatie deels verloren gaat of ontoegankelijk wordt van zodra de subsidiëring van dergelijke projecten wordt stopgezet. Bovendien zijn de meeste van dergelijke projecten regionaal opgevat en ontoegankelijk voor personen die niet in dezelfde regio wonen.

Op het Vakantiesalon is er een stand over de toeristische mogelijkheden voor gehandicapten. Er blijkt een grote vraag naar te bestaan, ook op internationaal niveau. De toeristische sector doet dan

ook inspanningen om de aanbodzijde te verbeteren.

De spreker besluit dat er heel wat lovenswaardige initiatieven worden genomen om de toegankelijkheid van de toeristische sector voor gehandicapten te verhogen, maar dat deze nog te zeer versnipperd blijven. Het is dan ook nodig om een aantal zaken te inventariseren. Deze resolutie wil daartoe een eerste aanzet bieden, onder meer door de creatie van een aanspreekpunt bij Toerisme Vlaanderen waar gehandicapten met hun vragen over aangepaste vakantiemogelijkheden en verblijfsaccomodaties terecht kunnen.

II. Bespreking

De heer Jan Laurys vraagt of het de bedoeling is alle informatie over toeristische infrastructuur aangepast voor gehandicapten te centraliseren en merkt op dat de Katholieke Vereniging van Gehandicapten (KVG) hiertoe al initiatieven heeft genomen.

Mevrouw De Martelaer antwoordt dat er heel wat informatie over bestaat, die echter zeer verspreid is. De creatie van een enkel aanspreekpunt zou het gehandicapten ook toelaten om bijvoorbeeld positieve ervaringen over een verblijf in binnen- of buitenlandse toeristische accommodaties ruimer te verspreiden. Ze weet dat de KVG hierrond initiatieven ontplooit, maar merkt op dat het hierbij slechts om een deelaspect van de werking van de KVG gaat.

Mevrouw Veerle Declercq sluit zich volledig aan bij deze resolutie, maar ze wenst de doelstellingen ervan in de toekomst uit te breiden tot mensen met een sociale of psychische handicap : bestaansminimumtrekkers, alleenstaanden met kinderen, voormalige psychiatrische patiënten. De heer Laurys vindt die uitbreiding te verregaand. Hoe ruimer de doelgroep, hoe minder doelmatig de informatie zal zijn. Mevrouw Declercq antwoordt dat ze niet wenst te raken aan de tekst van de resolutie. Het is wel zo dat het budget voor sociaal toerisme over een brede waaier aan doelgroepen wordt verdeeld, van bestaansminimumtrekkers tot gehandicapten.

Mevrouw De Martelaer merkt hierbij op dat men gehandicapten vaak spontaan associeert met rolstoelgebruikers. Er zijn echter ook veel mensen met een mentale handicap, die in staat zijn om alleen of in kleine groepjes op vakantie te gaan. Sommige hoteluitbaters houden hiermee ook rekening en bieden een aangepaste service.

De voorzitter merkt op dat de aandacht voor het toeristisch aanbod voor andersvaliden de definitie van sociaal toerisme overstijgt, omdat men gehandicapten in alle inkomenscategorieën vindt. Sociaal toerisme richt zich echter in hoofdzaak tot personen uit de lagere inkomenscategorieën.

De heer Didier Ramoudt betreurt het dat de behandeling van deze resolutie zo lang op zich liet wachten, waardoor de inhoud ervan deels achterhaald is door de beleidsbrief Toerisme. Hij merkt ook op dat er niet alleen aandacht moet gaan naar de toegankelijkheid van de verblijfsaccomodatie, maar ook van de vervoermodi. Ook het openbaar vervoer blijft hierbij enigszins in gebreke. Het ontwikkelen van aangepaste vervoermodi wordt overgelaten aan de privé-sector, waardoor het aanbod vrij beperkt en de prijs vrij hoog is. In dit verband juicht de voorzitter de inspanningen toe om de fysieke toegankelijkheid van de Kusttram te verbeteren.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Cis SCHEPENS

André-Emiel BOGAERT
